

[Statsministeren]

Grønland har stor glæde af sin særlige aftale med EF, som bl.a. betyder fri adgang for grønlandske fiskeprodukter til EF's marked og en for tiden årlig betaling for fiskerimuligheder til EF på ca. 270 mio. kr.

Det må imidlertid bemærkes, at det ikke vil være muligt at søge kompensation fra EF til grønlandske fiskere med Grønlands nuværende relationer til EF.

Spm. nr. S 1035

Til skatteministeren (7/8 92) af:

Jens Thoft (SF):

»Kan ministeren bekræfte, at en skatteyder, som af skatteadministrationen får forhøjet den skattepligtige indkomst, og som efterfølgende atter får nedsat indkomsten til det selvangivne, kommer til at betale strafrenter, såfremt den således ukorrekt opkrævede restskat ikke er betalt rettidigt, og, såfremt ministeren kan bekræfte dette forhold, oplyse retsgrundlaget for denne praksis?«

Begrundelse

En klage via Skatteankenævnet tager sædvanligvis 3-6 måneder. En efterfølgende klage i Landsskatteretten tager sædvanligvis 1-2 år. Det gælder også i helt ukomplicerede sager. Disse behandlingstider er i sig selv et problem, som ministerens opmærksomhed atter henledes på.

Få måneder efter at skattevæsenet i kommunerne har forhøjet en skatteydere indkomst, ankommer 3 girokort på restskatten til betaling i de efterfølgende 3 måneder. Restskatten indeholder også det lovbestemte rentetillæg. Er skatteyder ude af stand til eller uvillig til at betale, fordi han mener, at afgørelsen er ukorrekt, påløber yderligere morarenter. Modsætningsvis får skatteyderen rentegodtgørelse af den overskydende skat, såfremt han vinder sagen og får pengene tilbage. Men rentetillægget for restskat er større end rentetillægget for overskydende skat, og morarentesatsen er meget højere end rentesatsen for den efterfølgende tilbageføring af den således fejlagtigt opkrævede skat. Det betyder i praksis, at selv om en skatteyder vinder sagen og således får klageinstansens afgørelse af, at han har betalt den korrekte skat rettidigt, vil han alligevel kunne stå tilbage med et betydeligt tab på grund af de nævnte renteforskelle.

Til belysning af problemet kunne ministeren i sin besvarelse oplyse renteforskellen på en opkrævet restskat på 25.000 kr., såfremt sagsbehandlingstiden er 2 år og 6 måneder og den efterfølgende konvertering tager 3 måneder.

Det forekommer spørgeren rimeligt, at alle pålignede renter må tilbageføres, i det omfang klageren efterfølgende får medhold, og jeg tvivler på lovhjæmmelen for den praksis, der er blevet mig oplyst.

Svar (19/8 92):

Skatteministeren (Fogh Rasmussen):

Jeg kan oplyse, at kildeskattelovens regler om procenttillæg, morarente og rentegodtgørelse samlet betyder, at en skatteyder ikke skal betale mere, fordi der først pålignes en forhøjelse og indkomsten senere sættes ned til det selvangivne.

Ved forhøjelse af indkomsten opstår en restskat. Efter lovens § 61, stk. 2, skal der sammen med restskatten betales et procenttillæg. Procenttillægget er 7 pct., hvis restskatten opkræves i tre rater, og 8 pct., hvis restskatten opkræves sammen med næste års forskudsskat.

Når indkomsten efterfølgende nedsættes til det selvangivne, bortfalder forhøjelsen, og der skal, jf. § 62 A, stk. 3, udbetales et beløb svarende til restskatten plus det tidligere opkrævede eller indregnede procenttillæg.

Efter samme bestemmelse skal der samtidig udbetales en rentegodtgørelse. Rentegodtgørelsen er én pct. pr. påbegyndt måned regnet fra forfaldsdagen for opkrævet restskat og ydes til og med udbetalingsmåneden. Er restskatten indregnet i næste års forskudsskat, beregnes rentegodtgørelsen fra den første januar i dette år.

Hvis skatteyderen ikke har betalt en opkrævet restskat eller har fået henstand med betalingen, skal der betales morarente, jf. lovens § 63, stk. 1. Renten er herefter én pct. pr. påbegyndt måned regnet fra forfaldsdagen. Rentetilskrivningen stoppes i den måned, hvor den overskydende skat ifølge nedsættelsen udbetales.

Morarenten kan således ikke blive større end den udbetalte rentegodtgørelse.

Der vedlægges eksempel, der belyser reglerne.